

Odluka o daljnim izmjenama i dopunama Zakona o privatizaciji državnih stanova

Koristeci se ovlastenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom”;

Pozivajući se na stav XI. 2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora da bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donosenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim,” u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa podstavom (c) ovog stava) i “druge mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na citavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući s Pozivajući se dalje na član I. 1. pomenutog Aneksa 10 koji se eksplicitno odnosi na promoviranje postivanja ljudskih prava i povratka raseljenih osoba i izbjeglica;

Uzimajući u obzir značaj koji Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira daje pitanju ubrzanja povratka izbjeglica

i osiguravanju potpune i nediskriminirajuće implementacije imovinskih zakona Bosne i Hercegovine;

Uzimajući dalje u obzir potrebu da se na najefikasniji i najpravedniji način izvrši implementacija zakona o privatizaciji imovine u cijeloj Bosni i Hercegovini, i da se osigura provodjenje istog procesa na uskladjeni način u oba Entiteta, pri čemu su jedino moguće varijacije koje proizlaze iz različitih modela privatizacije u Entitetima;

Svjestan vitalne potrebe da se osigura takvo uskladjivanje koje neće ići na štetu izbjeglica i raseljenih osoba koje se vraćaju u svoju imovinu, i koje će u skladu sa duhom Aneksa 7 Općeg okvirnog sporazuma za mir u BiH i zaključcima Komisije za izbjeglice i raseljene osobe Bosne i Hercegovine;

Također svjestan da entitetski dužnosnici odgovorni za pitanja izbjeglica i stambenu problematiku nisu bili u stanju postići dogovor o konkretnim odredbama potrebnim za uskladjivanje na gore navedeni način, uprkos zahtjevu Komisije za izbjeglice i raseljene osobe Bosne i Hercegovine;

S obzirom da je Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine tražilo da Ured Visokog predstavnika poduzme mjere potrebne za uskladjivanje entitetskih zakona o privatizaciji u cilju zaštite osnovnih ljudskih prava i ubrzanja povratka izbjeglica.

Uzimajući u obzir i imajući u vidu gore navedeno, ovim donosim sljedeću Odluku:

ODLUKA

o daljim izmjenama i dopunama Zakona o privatizaciji državnih stanova (Službeni glasnik Republike Srpske, broj 11/00, 18/01)

Član 1.

Dodaje se novi član 28(a) koji glasi:

Clan 28(a).

“U slucaju da je kupac ili clan njegovog porodичnog domacinstva kao nosilac stanarskog prava napustio stan u periodu izmedju 30. aprila 1991. godine i 19. decembra 1998. godine i naknadno ostvario povrat svog stana sudskim putem ili u upravnom postupku pred nadležnim organom uprave u skladu sa Zakonom o prestanku primjene Zakona o koriscenju napustene imovine u Republici Srpskoj (“Sluzbeni glasnik Republike Srpske”, br. 38/98, 12/99, 31/99 i 38/99), kao i izvršenjem odluke Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica, ima pravo na umanjenje otkupne cijene stana od 75%.

Nosilac stanarskog prava iz stava 1. ovog clana ima pravo da podnese pismeni zahtjev o otkupu stana u skladu sa clanom 17. ovog Zakona tek nakon sto predocikona tek nakon sto predoci dokaz da su on i svi clanovi njegovog porodичnog domacinstva, definisani u Zakonu o stambenim odnosima, ispraznili svaki smjestaj u kojem su on, odnosno oni privremeno boravili kao zakoniti ili nezakoniti korisnici.

U svrhu ispunjenja ovog preduslova, nosilac stanarskog prava ce od nadležnog organa uprave pribaviti potpisani zapisnik kojim se dokazuje da je on, odnosno da su oni napustili smjestaj, da je izvršena primopredaja kljuceva, da su ispraznjene prostorije zapevacene, odnosno da je predratni nosilac stanarskog prava uveden u posjed ispraznjenih prostorija, ili dokaz da se u skladu sa zakonom sadasnji smjestaj ne mora isprazniti. Tamo gdje je to potrebno, nadležni organ uprave je duzan da pribavi ove dokaze za nosioca stanarskog prava.

U slucaju da zapisnik nije dostupan, ili da se u skladu sa zakonom sadasnji smjestaj ne mora isprazniti, nadležni organ ce u roku od mjesec dana nakon stupanja na snagu ovog Zakona, donijeti uputstvo u kojem ce definisati zakonski valjane dokaze koji ce sluziti u svrhe navedene u ovom clanu.

Navedeni dokazi se moraju priložiti uz ugovor o otkupu stana. Dokaz je sastavni dio kupoprodajnog ugovora i ugovor se bez njega ne može zaključiti.”

Član 2.

Član 37. stav 1. mijenja se i glasi:

“Ukoliko se ne zaključi ugovor o otkupu stana u roku od jedne godine od dana poe od dana početka primjene ovog Zakona, ili u roku od jedne godine od dana okončanja spora iz člana 9. stav 2. ovog Zakona, zavisno koji je datum kasniji, pravno lice iz člana 13. stav 1. ovog Zakona (u daljem tekstu: zakupodavac) i nosilac stanarskog prava (u daljem tekstu: zakupac), dužni su u narednih 60 dana da zaključe ugovor o zakupu stana na neodređeno vrijeme u skladu sa odredbama ovog Zakona.”

Član 3.

Ova Odluka će biti odmah objavljena u Službenom glasniku Republike Srpske i stupa na snagu danom objavljivanja.

Sarajevo, 17. juli 2001. godine	Wolfgang Petritsch
	Visoki predstavnik

Office of the High Representative